

Länsstyrelsen
Gävleborg

YTTRANDE

2011-08-10

Dnr 218-2412-11

Natur- och viltenheten

Enheten för naturmiljö
Ruona Burman
Miljödepartementet
103 33 Stockholm

Rovdjursutredningens delbetänkande SOU 2011:37 Rovdjurens bevarandestatus

Länsstyrelsen Gävleborg har tagit del av rovdjursutredningens delbetänkande SOU 2011:37 och lämnar härmed sitt yttrande beträffande nedan nämnda avsnitt.

3. Vargens bevarandestatus

Länsstyrelsen är enig med utredningen i bedömningen att det avgörande problemet i vargens bevarandestatus är den höga inavelsgraden.

Utredningen föreslår 450 vargar som provisoriskt referensvärde för den svenska delen av det skandinaviska vargbeståndet. Länsstyrelsen anser att det är svårt att uttala sig om huruvida detta värde är rimligt utan en beräkning av det genetiska utbytet med den finsk-ryska populationen. En analys saknas av hur stor invandringen måste vara om en skandinavisk vargstam på 500 individer och en inavelskoefficient på <0.1 ska bibehålla sin genetiska variation. En sådan analys skulle kunna komplettera bild 3.5 och grafiskt visa populationsstorlek och invandring per år för att inte förändra inavelskoefficienten.

Länsstyrelsen efterfrågar en djupare analys av vargförvaltningen i Finland och Ryssland och hur den kan påverka eventuell framtida invandring.

Länsstyrelsen bedömer att ett ökat antal vargar är rimligt under förutsättning att populationen sprids över ett större område än idag.

3.1.2 Referensvärde för utbredningsområdet

Som referens för vargens utbredningsområde föreslår utredningen hela den boreala regionen förutom Gotland. Utredningen skriver: "Referensvärdet innebär dock inte att det behöver vara stationär förekomst inom hela detta område. Detta bör till stor del gälla renskötselområdet inom den boreala regionen". Länsstyrelsen gör bedömningen att utredningen i och med detta

frångår principen att i detta delbetänkande hålla isär naturgivna begränsningar och samhällets tolerans. Länsstyrelsen föreslår därför att bedömningen huruvida stationär förekomst av varg ska tillåtas i renskötselområdet inom den boreala regionen i stället behandlas i slutbetänkandet.

7. Inventering och internationell samverkan

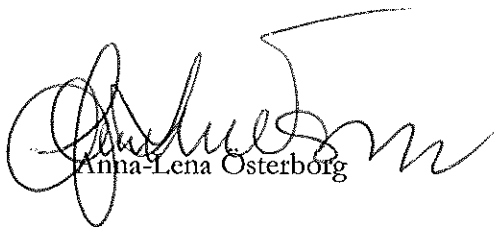
Länsstyrelsen instämmer i att tillförlitliga inventeringar behövs för att rovdjurens utveckling ska kunna följas, för bedömning av deras bevarandestatus samt för beslut om jakt och andra förvaltningsåtgärder. Det finns dessutom ett behov av ökade resurser till inventeringar för att säkerställa en gynnsam utveckling av rovdjurspopulationerna.

Vidare uppmärksammar Länsstyrelsen att björnobsen inte nämnts som inventeringsmetod för björn trots att den visats vara bra för att uppfatta trender i populationen (Kindberg et. al 2009, Monitoring rare and elusive large mammals using effort-corrected voluntary observers, Biological Conservation 142 p159-165). Björnobsen bör ses som ett komplement till dna-analyserna och användas mellan dem.

Länsstyrelsen gör bedömningen att ökande rovdjurspopulationer kräver ökade resurser för inventering om ambitionsnivån skall bibehållas. Ett bra alternativ kan annars vara att i län med starka stammar öka intervallen mellan inventeringarna, i varje fall för lodjur (Danell, A., Andrén H. 2010. Precision beats interval: appropriate monitoring efforts for management of a harvested Eurasian lynx population, Wildlife Biology 16/4 p 409-418).

Ärendets beredning

Beslut i detta ärende har fattats av tf landshövding Anna-Lena Österborg, efter föredragning av rovdjurshandläggare Sofia Ageheim. I ärendets slutliga handläggning deltog också avdelningschef Mats Hindström och enhetschef Veronica Lauritzsen.

Anna-Lena Österborg

Sofia Ageheim